

MNINGA
Nr. 2298
Data: 22 iulie 2019

Către:

Muzeul Național de Istorie Naturală "Grigore Antipa"
Domnului dr. Luis Ovidiu Popa, manager

Domnule manager,

Urmare a adresei dvs. înregistrată cu nr. 458 din 17.07.2019 (UAUIM), vă comunicăm următoarele:

1. In ceea ce privește fundamentarea regulamentului de urbanism:

Ca parte a PUZ Zone construite protejate – Municipiul București, prevederile regulamentului aferent zonei nr. 84 "Parcul Kiseleff-Delavrancea" se întemeiază pe argumente istorice, culturale și morfologice.

Muzeul Național de Istorie Naturală "Grigore Antipa" (1903-1906), Muzeul Național de Geologie (1906-1924) și Muzeul Țăranului Român (înital Muzeul de Etnografie și Artă Națională, 1912-1941) sunt legate nu numai de proximitatea și de misiunea lor culturală, ci și de o altă caracteristică comună: au fost construite urmând un același model de factură romantică, ca edificii amplasate în interiorul unor mari spații plantate. Împreună, ele fac parte din scenariul urbanistic mai amplu al zonei de parcuri din nordul Bucureștiului, care s-a constituit în timp, începând cu amenajarea în anii 1840 a Șoselei și Grădinii Kiseleff, continuând cu trasarea Șoselei Jianu (astăzi Bulevardul Aviatorilor) și terminând cu amenajarea Parcului Național și a Muzeului Satului în primele decenii ale secolului XX.

Din aceste motive, întreaga zonă construită protejată a fost caracterizată în regulament drept un *"parc istoric semnificativ; martor al structurii și imaginii Bucureștiului"*.

Densitatea redusă a construcțiilor și plantația masivă – atât cea de de aliniament, cât și cea prezentă în profunzimea parcelelor riverane Șoselei Kiseleff și Bulevardului Aviatorilor – contribuie în mod decisiv la definirea valorii acestui *"parc – referință"* al orașului, care necesită un grad de protecție maxim și exclusiv intervenții apte de a-i conserva și potența calitățile principale, începând cu cea de spațiu verde.

Restrângând discuția la Muzeul Național de Istorie Naturală "Grigore Antipa", monument istoric de grupă A, spațiul din vecinătatea sa imediată a fost conceput ca o grădină a muzeului, așa cum apare și în planul Bucureștiului din 1911 [1]. Ca martor al viziunii inițiale de amenajare urbanistică și peisagistică a zonei, acest spațiu este parte integrantă a substanței monumentului și a semnificației sale istorico-culturale.

1 – Planul orașului București (Institutul Geografic al Armatei, 1911), detaliu: Aleea Kiseleff, Piața Victoriei și Muzeul de Istorie Naturală.

2. In ceea ce privește prevederile regulamentului de urbanism:

Având în vedere intervențiile permise de regulamentul de urbanism aferent zonei construite protejate nr. 84 "Parcul Kiseleff-Delavrancea" – "conservarea spațiilor, construcțiilor și plantației valoroase existente" – și condițiile specifice ale parcelei Muzeului Național de Istorie Naturală "Grigore Antipa", în planșa de reglementări o posibilă extindere a muzeului este amplasată spre Bd. Ion Mihalache (aliniere indicată cu linie albastră), nu spre Șoseaua Kiseleff [2].

2 – Planul de reglementări al zonei protejate nr. 84 "Parcul Kiseleff-Delavrancea" (Universitatea de Arhitectură și Urbanism, 2000), detaliu: Șoseaua Kiseleff, Piața Victoriei și Muzeul Național de Istorie Naturală "Grigore Antipa".

Sensul acestei poziționări și al restrângerii ocupării terenului este cel de a proteja spațiul verde situat între clădirea muzeului și limita de proprietate spre Muzeul Țăranului Român ("spațiu verde amenajat") și de a păstra dominația vegetației dense și înalte în imaginea Șoselei Kiseleff și a conexiunii ei cu Piața Victoriei.

Cu stimă,

Prof. dr. arh. Dan Marin

Şef proiect PUZ Zone construite protejate – Municipiul Bucureşti